

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 13/12
07.03.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.П., због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 133/12 од 10.02.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 број 3483/11 од 01.12.2011. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, дана 07.03.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

Делимично се УВАЖАВА захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 133/12 од 10.02.2012. године, као основан, па се утврђује да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 број 3483/11 од 01.12.2011. године повређен закон - одредба члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, док се захтев за заштиту законитости у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 369. тачка 1. ЗКП-а ОДБИЈА као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Шапцу К. 2625/10 од 23.03.2011. године, окривљени З.П. на основу члана 355. тачка 1. ЗКП-а ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ те је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 3483/11 од 01.12.2011. године поводом жалби Основног јавног тужиоца у Шапцу и пуномоћника законског заступника малолетне оштећене Т.П., а по службеној дужности, приначена је првостепена пресуда тако што је окривљени З.П. на основу члана 355. тачка 2. ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, те је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава Републике Србије.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 број 3483/11 од 01.12.2011. године због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 1. ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважавањем захтева за заштиту законитости утврди да су првостепеном и другостепеном пресудом учињене напред цитиране повреде кривичног закона и битна повреда одредаба кривичног поступка и то у корист окривљеног З.П. доношењем ослобађајућих пресуда.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а у присуству окривљеног З.П., а у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, адвоката С.Ј., на којој седници је размотрио списе предмета заједно са наведеном правноснажном пресудом, па је по оцени навода у захтеву за заштиту законитости, нашао:

Захтев је делимично основан.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости истиче да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 3483/11 од 01.12.2011. године повређен закон тиме што је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, јер

је изрека другостепене пресуде противречна разлозима у погледу законског основа по коме је окривљени З.П. ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика.

Наиме, у образложењу другостепене пресуде (страна 3 став 3) наводи се да је на основу пресуде Општинског суда у Коцељеви П.бр.223/03 од 22.10.2003.године утврђено да је окривљени обавезан да на име издржавања своје малолетне ћерке плаћа допринос у висини од 22% од месечне зараде коју као запослено лице остварује код послодавца ГСП Београд и да је на основу извештаја ГСП Београд од 07.12.2010.године утврђено да окривљени од 16.07.2006.године више није био у радном односу у том предузећу. На основу чињенице да окривљени више није био запослен у предузећу где је био у радном односу у време када је донета судска пресуда којом је утврђена његова дужност издржавања малолетног детета, другостепени суд налази да окривљени није био у могућности да даје издржавање за своју малолетну ћерку у износу и на начин како је то утврђено извршном судском одлуком.

По налажењу овог суда изнети навод да окривљени из напред наведеног разлога није био у могућности да даје издржавање за своју малолетну ћерку указује на постојање оправданог разлога због кога окривљени није давао издржавање, што представља посебан основ искључења противправности овог дела предвиђен у чл.195. ст.2. КЗ и да следствено томе, дело за које је окривљени оптужен није кривично дело, што је законски основ за ослобођење од оптужбе по чл.355. тач.1. ЗКП-а. С обзиром на наведено разлози другостепеног суда су у супротности са изреком другостепене пресуде у којој је наведено да се окривљени

ослобађа од оптужбе применом чл.355. тач.2. ЗКП-а (није доказано да је окривљени учинио дело за које је оптужен), па је с тога изрека другостепене пресуде противречна разлозима што чини битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.368. ст.1. тач.11. ЗКП-а, на коју се основано указује у поднетом захтеву.

Врховни касациони суд се својом пресудом ограничио само на то да утврди наведену повреду закона учињену другостепеном пресудом. Ово с тога, што је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а по својој природи апсолутна повреда и основ је за укидање пресуде а што би у овом случају било на штету окривљеног који је правноснажном пресудом ослобођен од оптужбе.

Оцењујући даље наводе захтева Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд налази да се захтевом неосновано указује да је другостепени суд повредио и одредбе члана 369. тачка 1. ЗКП, имајући у виду да Републички јавни тужилац у захтеву није дао разлоге у чему се састоји наведена повреда кривичног закона учињена у другостепеном поступку у корист окривљеног, због чега је захтев за заштиту законитости у овом делу одбијен као неоснован.

Врховни касациони суд је имао у виду да се у захтеву за заштиту законитости предлаже да Врховни касациони суд својом пресудом утврди да су нижестепеним пресудама учињене наведене повреде закона, али је овај суд нашао да је захтев подигнут само против другостепене пресуде јер се у конкретном случају овај ванредни правни лек није ни могао поднети против првостепене пресуде. Ово стога што је другостепени суд након претреса одржаног на основу члана 377. став 5. ЗКП-а утврдио другачије чињенично стање и преиначио првостепену пресуду, тако што је применом члана 355. тачка 2. ЗКП-а окривљеног ослободио од оптужбе да је извршио предметно кривично дело, па је тиме другостепеном пресудом замењена првостепена пресуда која формално више не егзистира.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, и применом члана 425. став 1. и 2. ЗКП-а, само утврдио повреду закона, не дирајући у правноснажну судску одлуку с обзиром на напред изнете разлоге, док је на основу члана 424. ЗКП захтев у осталом делу одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Весна Веселиновић

Бата Цветковић